organizus k mastrumus socialisme la tutan socian vivon. Kp socialismo, komunismo, kolektivismo, anarkismo.

Sinedrio. Tribunalo, ĉe la antikvaj hebreoj.

sinergio &. Samceleco de diversaj fortoj aŭ voloj, rezultiganta sintezan efikon aŭ sur la fizika aŭ sur la socia kampo.

singularo. Gramatika nombro montranta, ke oni parolas pri ununura persono aŭ afero; ununombro. Vd PLURALO.

- *Singulti (ntr). Eligi specialan bruon, kaŭzitan de spasma kuntiriĝo de la diafragmo k subita trapaso de aero tra la laringo: plorante ~i pro akra doloro. Plor~1. Pro plorego ~i.
- *Sinjoro. 1 Nobela landestro: al ĉiu ~o estu la honoro Z (Vd Kandelo); grandaj manieroj Z. 2 Supera ĉefo, mastro: ne kalumniu sklavon antaŭ lia ~o Z; li estas sia propra ~o Z; estu ~o de via vorlo Z (Vd Promeso); la plej granda ~o estas tiu, kiu bezonas la plej malmullan servadon; ne longe ~a daŭras favoro Z. 3 Dio: la templo de la ~o. 4 Titolo de ĝentileco por la viroj. ~ino. Ĝentila titolo uzata por edzinigitaj virinoj. Kp Fradilano.

Sinkopo = sveno.

sinkretismo & Konfuza k kompleksa kunigo de diversoriginaj ideoj, tezoj aŭ kredoj en ŝajne koheran tuton.

Sinodo. Kunveno de pastroj por konsiliĝi k decidi pri ekleziaj aferoj.

Sinonimo. Vorto samsignifa aŭ proksimume samsignifa, kiel alia.

Sinoptika. Ebliganta ampleksi per unusola rigardo la diversajn partojn de iu tuto: ~a tabelo; ~aj evangelioj (de Mateo, Marko k Luko). Kp skema.

Sintakso. 1 Parto de la gramatiko rilatanta al la konstruo de la frazoj, t. e. al la funkcio, reciprokaj rilatoj k aranĝo de la vortoj k propozicioj en la frazo. 2 Lernolibro instruanta tiun parton de la gramatiko.

Sintezo. 1 Operacio spirita estiganta abstraktan tuton per kunmetado de konvenaj eroj. 2 Operacio ĥemia estiganta substancon per kombino de ĝiaj elementoj. 3 Logika procedo, kiu estas sinuso Z A. Longo de perpendiklo en cirklo, kies radio estas la unuo k kiu estas strekita de unu ekstremo de arko ĝis la diametro, kiu pasas ĉe la alia ekstremo.

Sireno. 1 Fabela virinkorpa monstro, kies krurojn anstataŭis fiŝa vosto k kiu allogis per sia kanto la ŝipveturantojn por pereigi ilin sur rifoj. 2 (f) Treege alloga senkompata k senkora koketulino.

*Siringo. Malgranda arbo el fam. oleacoj, devena el Persujo k havanta grapolojn da belaj bonodoraj floroj; lilako (syringa).

siroko Z (Me). Nomo de varmega vento sur la Mediteranea maro k sur la bordoj de Afriko, blovanta de suda Oriento: ne frapos ilin ~o nek la suno Z.

*Siropo. Densa kuirita solvaĵo de sukero ofte aromigita per fruktosuko.

sisma ຊk. Rilatanta al la tertremoj k iliaj efikoj : ∼aj movoj.

sismografo . Aparato, por enregistri la horon, daŭron k la intenson de sismaj movoj.

sismologio (Sc). Scienco, kiu studas la tertremojn k iliajn efikojn.

*Sistemo. 1 Harmonia tutaĵo da interdependaj ideoj kunordigitaj laŭ malmultaj fiksitaj principoj: ni analizos ~e la demandojn Z; pro ~eco de mia analizo Z.

2 Tuto da ĝustaj aŭ malĝustaj principoj interdepende kunordigitaj k formantaj harmonian doktrinon: la ~o de Plajono; disŝiri tiun araneaĵon da ~oj Z. 3 Antaŭe pripensita plano aŭ direktanta ideo, laŭ kiu oni konstante agas por trafi difinitan celon: mi ekprovis ~evenki ĉiujn barojn Z.

sistolo . Kuntiriĝa movo de la koro. sistro z. b Antikva egipta muzikilo konsistanta el metalaj vergetoj sonantaj per skuiĝo.

*Sitelo. 1 Rondforma ligna aŭ metala vazo havanta tenilon k destinita por ĉerpi, porti aŭ teni fluaĵon : pluvis kvazaŭ per ~oj Z; (f) fali de ~o en barelon Z (de malbona stato en ankoraŭ